

ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПИТНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ МІСТА РІВНЕ

Мельник Віра Йосипівна

кандидат географічних наук, професор,

професор кафедри природничих наук з методиками навчання

Рівненського державного гуманітарного університету

ORCID ID: 0000-0002-7301-8266

Scopus author ID: 57322756300

У статті наведена характеристика водних проблем України і зокрема м. Рівне. З'ясовано, що забезпечення мешканців м. Рівне питною водою здійснюється виключно із підземного водоносного горизонту Горбаківського водозабору. За хімічними і бактеріологічними показниками вода хорошої якості, переважно гідрокарбонатно-кальцієво-магнієвого складу з мінералізацією 200–600 мг/дм³. Природною особливістю питної води є дефіцит фтору, підвищений вміст заліза і марганцю. Перед подачею мешканцям міста вода проходить технологічний процес підготовки (знезаліznення і знезареження гіпохлоритом натрію марки А). Основною проблемою системи водопостачання м. Рівне є зношеність та аварійність водогospодарських споруд, що призводить до втрат води при її транспортуванні. Доведено, що 5–8% проб питної води централізованих водопроводів міста не відповідає вимогам DSanPiN 2.2.4-171-10 «Вода питна» за показниками заліза загального, жорсткості, каламутності та азоту амонійного; 0,2-0,8% проб питної води не відповідають нормативам мікробіологічних показників. Наведений аналіз дослідження альтернативного джерела питного водопостачання та запропонований перелік основних заходів з оптимізації системи постачання води населення м. Рівне.

Ключові слова: питна вода, водопостачання, місто Рівне, екологічні проблеми.

Melnyk V. Y. Ecological aspect of drinking water supply in the city of Rivne

The article deals with the characteristics of the water problems of Ukraine and in the city of Rivne in particular. It has been clarified that the residents of Rivne are supplied with the drinking water exclusively from the underground aquifer of the Horbakiv water intake. According to chemical and bacteriological indicators, the water is of good quality, mainly of hydrocarbonate-calcium-magnesium composition with mineralization of 200–600 mg/dm³. A deficiency of fluorine, an increased content of iron and manganese is a natural feature of drinking water. The water undergoes a technological process of preparation (de-ironing and disinfection with sodium hypochlorite of grade A) before its serving to the city residents. The wear and tear of water management facilities is the main problem of the Rivne water supply system, which leads to water losses during its transportation. It has been proven that 5-8% of drinking water samples from the city's centralized water pipes do not meet the requirements of DSanPiN 2.2.4-171-10 "Drinking water" in terms of total iron, hardness, turbidity and ammonium nitrogen; 0.2-0.8% of drinking water samples do not meet the standards of microbiological indicators. The analysis of the study of an alternative source of drinking water supply and the proposed list of main measures to optimize the water supply system for the population of Rivne are given.

Key words: drinking water, water supply, city of Rivne, environmental problems.

Вступ. Водні проблеми України майже ні в чому не відрізняються від проблем інших країн світу. Європейські, світові та власні українські дослідження офіційно вважають Україну найменш забезпечену водою у Європі. За стандартами Європейської економічної комісії ООН, держава, в якій водні ресурси нижчі 1,5 тис. м³ річкового стоку на людину, вважається не забезпечену водою. В Україні ж для використання доступні запаси на одну людину складають 1,09 тис. м³ – у середньо-водні та 0,62 тис. м³ – у маловодні роки [1].

Дані звіту Мінрегіону свідчать, що централізованим питним водопостачанням забезпечено 99,1% міст та 89,8% селищ міського типу і 30,1%

сільських населених пунктів в Україні [2]. Слід зauważити, що 69% українців користується централізованим водопостачанням, з них 48% – централізованим водовідведенням. Як свідчать офіційні дані, в 13-ти областях України уже зараз спостерігається природний дефіцит прісної води належної якості, а в 9-ти областях України отримують воду за графіком або використовують привозну [3].

На сайті рахункової палати України наведені дані кількох світових рейтингів. Так, за оцінками Світового Банку, Україна за кількістю питної води на душу населення із 180 країн перебуває на 125 місці. За підрахунками Центру з контролю і профілактики захворювань Міністерства охорони

здоров'я США, ми входимо в список країн з найбільш небезпечною і несмачною водопровідною водою, а згідно висновків Всесвітнього фонду природи, докладаємо мало зусиль для подолання дефіциту та падіння якості прісної води [3].

Стан джерел водопостачання та якість питної води безпосередньо впливають на здоров'я населення. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я 25% населення ризикує захворіти на хвороби, пов'язані зі споживанням недоброкісної питної води [2]. Якість питної води погіршується і приблизно 5% централізованих систем не відповідають діючим нормам за бактеріологічними показниками, а приблизно 12% – за хімічними показниками. Невідповідність якості води в нецентралізованих системах в 3–8 разів вища [4; 5].

Державна екологічна інспекція України повідомила, що за даними національної гідрометслужби, концентрація забруднюючих речовин у річках у рази перевищує гранично допустимі концентрації, а згідно з прогнозами Інституту водних проблем і меліорації, вже до 2050 року Україні доведеться імпортувати питну воду [1; 6].

Проблеми питної води характерні як для Рівненської області, так і її обласного центру – міста Рівне. Потужність водозаборів для м. Рівне приблизно становить 110 тис. м³ води на добу. Майже половину усього водозабору, а саме

45–50 тис. м³/добу, може подаватися із Горбаківського водозабору [5]. Введення нових потужностей водозабору привели до зниження рівня води в скважинах.

Отже, актуальність дослідження обумовлена суттєвими екологічними проблемами водопостачання населення м. Рівне.

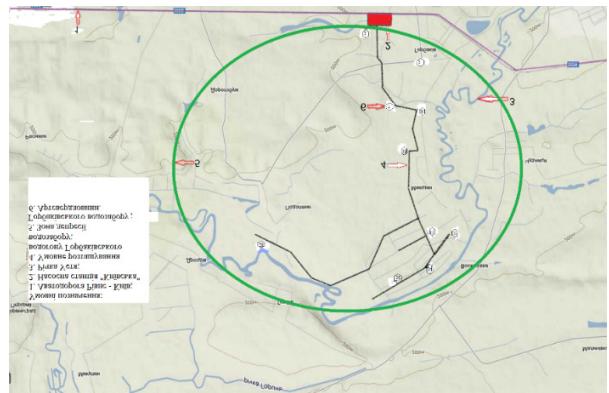
Метою дослідження є вивчення проблем питного водопостачання міста Рівне.

Методи дослідження. Теоретичні, аналітичні, статистичні, лабораторні. При проведенні дослідження використано дані Державного комітету статистики України, звіту державного управління екології та природних ресурсів в Рівненській області за 2011–2021 рр.

Результати. Водозабезпечення Рівненщини здійснюється виключно із підземних водоносних горизонтів. Для водопостачання міста Рівне експлуатується 5 водозаборів загальною потужністю до 50 тис. м³ на добу. Для водопостачання використовується 107 свердловин. Основним є Горбаківський водозабір, який знаходитьться у заплаві річки Горинь у Гощанському районі Рівненської області, де експлуатується Горбашівський водоносний горизонт [7]. Потужність водозабору 50 тис. м³ за добу, знаходитьться на відстані 30 км від міста, забезпечує на 80% населення питною водою.

В 1983 році вже функціонувало 7 свердловин з середньодобовим відбором води 22,2 тис. м³/добу. До 1993 року працювали 23 експлуатаційні свердло-

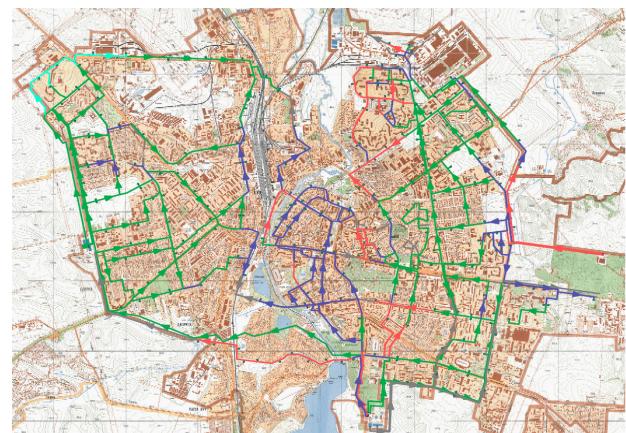
вини, водозабір становив 43–47 тис. м³/добу. Буріння нових свердловин не забезпечило збільшення водовідбору, рівень води поступово знижувався. Була сформована зона обширної депресії поверхні Горбашівського водоносного горизонту (рис. 1).

Рис. 1. Схема зони депресії Горбаківського водозабору

Залежно від віддалі від експлуатаційних свердловин, в населених пунктах, що розташовані на території зони депресії, знизився рівень води в шахтних колодязях, а в багатьох селах із-за відсутності води було проведено централізоване водопостачання. На меліоративних заплавних землях на правому березі Горині виведено із сільськогосподарського користування 315га угідь внаслідок пересушення [6].

Транспортують воду до місць споживання водогони протяжністю 210 км і водопроводи розподільні мережі міста протяжністю 390 км (рис. 2).

Рис. 2. Схема водопостачання м. Рівне

Вода горизонту за хімічними і бактеріологічними показниками по всій території родовища хорошої якості, переважно гідрокарбонатно-кальцієво-магнієвого та гідрокарбонатно-натрієвого складу з мінералізацією 200–600 мг/дм³. Природною особливістю питної води є дефіцит фтору до 0,2 мг/дм³ і підвищений вміст заліза до 5 мг/дм³ (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика якості вихідної води (середньорічні дані)

Показники якості	Нормативи питної води	2010 рік		2015 рік		2020 рік	
		макс.	серед.	макс.	серед.	макс.	серед.
Забарвленість, град	<= 20 (35) ¹	34	15	64	28	70	28
Каламутність, мг/дм ³	<= 2,6 (3,5) ¹	6,8	2,6	4,0	2,2	4,5	2,3
pH, одиниці pH	6,5 - 8,5	7,35	7,3	7,3	7,25	7,6	7,25
Лужність, ммоль/м ³	не визначається	6,9	6,6	6,8	6,5	6,5	6,2
Жорсткість, ммоль/м ³	<= 7,0 (10,0) ¹	6,6	6,2	7,1	6,1	6,2	5,6
Хлориди, мг/дм ³	<= 250(350) ¹	20	17	21	14	31	16
Сульфати, мг/дм ³	<= 250 (500) ¹	45	29	45	28	33	22
Фториди, мг/дм ³		-	0,19	-	0,19	-	0,19
Сухий залишок, мг/дм ³	<= 1000 (1500) ¹	432	403	438	394	402	367
Окиснюваність, мг/дм ³	<= 5,0	2,4	2,12	2,24	2,0	2,32	1,66
Амоній, мг/дм ³	<= 0,5 (2,6) ¹	2,2	1,47	1,5	1,33	1,51	1,15
Нітрати**, мг/дм ³	<= 0,5(0,1) ²	<0,003		<0,003		<0,003	
Нітрати (по NO ₃), мг/дм ³	<= 50,0	2,7	0,8	1,3	0,4	1,4	0,4
Залізо загальне, мг/дм ³	<= 0,2 (1,0) ¹	2,16	1,82	2,5	2,0	2,9	2,0
Мідь, мг/дм ³	<= 1,0	0,02	<0,02	0,03	0,02	0,02	<0,02
Марганець, мг/дм ³	<=0,05 (0,5) ¹	0,12	0,05	0,14	0,1	0,1	0,07
ЗМЧ	<= 100 (<= 50)**	<100	<100	<100	<100	<100	<100
Загальні колі-форми, КУО/ см ³	відсутні	відсутні		відсутні		відсутні	

Примітки: 1. Норматив, зазначений у дужках, має право використовувати підприємство питного водопостачання до 1 січня 2020 року в окремих випадках, пов'язаних з особливими природними умовами та технологією підготовки питної води, що не дозволяє довести якість питної води до жорсткішого нормативу, про що повинно бути зазначено у технологічному регламенті або іншому документі з описом технологічного процесу виробництва питної води. 2. Норматив, зазначений у дужках, установлюється для обробленої питної води, крім обробленої методом хлорування з преамонізацією. ** Речовини II класу небезпеки [8]

Так, за весь період досліджень концентрація заліза в воді перевищує допустимі норми в 10–15 разів. Очищення від заліза проводиться на станціях знезалізnenня. Супутній залізу марганець також має незначні перевищення.

Присутність у воді заліза і марганецю підвищую показники забарвленості і каламутності води. Середньорічні максимальні значення каламутності води за даними лабораторних досліджень перевищують нормативні показники в 1,5–2,6 рази [9].

Слід відмітити наявність у підземній воді амонію, вміст якого в 3-4 рази перевищує нормативні показники. Інші показники, за якими здійснюється аналітичний контроль, визначені в межах норми.

Відібрана артезіанска вода по системі трубопроводів поступає на станцію знезалізnenня і перед безпосередньою подачею мешканцям міста знезаражується гіпохлоритом натрію марки А.

Дані табл. 2 свідчать, що станція знезалізnenня води у м. Рівне працює неефективно, що не дозволяє досягти встановленого нормативного рівня показника заліза. Вміст заліза в воді за максимальними і середніми значеннями перевищує нормативи в 1,5–1,2 рази відповідно. Максимальні значення вмісту амонію у воді також перевищують нормативні показники в 1,4 рази [9].

За мікробіологічними показниками перевищення нормативів за 6 років не виявлено. Всі результати досліджень були в межах норми: число мікроорганізмів в 1 см³ води – менше 100; число бактерій групи кишкових паличок в 1 дм³ води – менше 3. Інші показники якості води не перевищують гранично-допустимі концентрації (табл. 2).

Звичайно, децьо змінюється якість води в трубах, по яких її подають в оселі жителів міста, адже деякі з них були прокладені у Рівному ще у 30-50-х роках минулого століття. Але, оскільки у мережі вода перебуває під тиском і вона обеззаражена, то жителям гарантують безпечноість її вживання.

Для водозабезпечення м. Рівне наявні практично ті ж проблеми, що і для інших міст України. Проте, надмірний водозабір впродовж багатьох років привів до негативних змін екологічно-гідрогеологічних умов відбору води з Горбашівського водоносного горизонту. На території зони депресії в населених пунктах до критичного знилися рівні води у водоносних горизонтах. У колодязях зникла питна вода. В багатьох селах проведено централізоване водопостачання, виникла проблема з оплатою води. На меліоративних заплавних землях працює бережжя Горині відбулося осушення торфовищ, зневоднення сільгоспугідь, з'явилися просадні

Таблиця 2
Характеристика якості очищеної води (середньорічні дані)

Показники якості	Норма ДСан ПіН 2.2.4-171-10	2010 рік		2015 рік		2020 рік	
		макс.	серед.	макс.	серед.	макс.	серед.
Забарвленість, град	<= 20 (35) ¹	14	5	9	5	16	8
Каламутність, мг/дм ³	<= 2,6 (3,5) ¹	1,17	0,83	1,16	0,78	1,46	0,81
pH, одиниці pH	6,5 - 8,5	7,6	7,4	7,4	7,3	7,6	7,4
Лужність, ммоль/м ³	не визначається	6,8	6,7	6,8	6,5	6,5	6,2
Жорсткість, ммоль/м ³	<= 7,0 (10,0) ¹	6,5	6,0	7,0	6,0	6,2	5,5
Хлориди, мг/дм ³	<= 250(350) ¹	28	17	20	14	29	17
Сульфати, мг/дм ³	<= 250 (500) ¹	30	23	46	26	31	20
Фториди, мг/дм ³	0,7-1,5	-	0,19	-	0,19	-	0,19
Сухий залишок, мг/дм ³	<= 1000 (1500) ¹	410	395	436	388	401	367
Окиснюваність, мг/дм ³	<= 2,0	1,04	0,96	1,2	1,12	1,44	1,12
Амоній, мг/дм³	<= 0,5 (2,6)¹	0,65	0,4	0,7	0,37	0,6	0,38
Нітрати**, мг/дм ³	<= 0,5(0,1) ³	<0,003		<0,003		<0,003	
Нітрати (по NO ₃), мг/дм ³	<= 50,0	2,8	2,2	2,65	1,9	3,8	2,3
Залізо загальне, мг/дм³	<= 0,2 (1,0)¹	0,27	0,24	0,3	0,25	0,3	0,27
Мідь, мг/дм ³	<= 1,0	-	-	-	-	-	-
Марганець, мг/дм ³	<=0,05 (0,5) ¹	-	<0,02	0,03	<0,02	0,03	<0,02
ЗМЧ	<= 100 (<= 50)**	-	<100		<100		<100
Загальні колі-форми, КУО/ см ³	відсутні	відсутні		відсутні		відсутні	

тріщини на поверхні ґрунту, пройшло часткове осушення ґрутового горизонту. Внаслідок цього виведено з сільськогосподарського користування 315 га сільськогосподарських угідь. Під вплив водозабору та комплексу інших факторів виникла складна екологічна ситуація.

Основною проблемою системи водопостачання м. Рівне є зношеність та аварійність водогосподарських споруд, що призводить до великих втрат води при її транспортуванні. Хронічний дефіцит коштів призвів до неналежного стану інженерних комунікацій, стаціонарних знезаражувальних та знезалізнювальних установок, незадовільна охорона санітарно-захисних зон суворого режиму, будівництва нових об'єктів з впровадженням передового технологічного досвіду тощо.

Постійний лабораторний контроль за якістю питної води комунальних централізованих водопроводів відповідно до вимог ДСанПіН 2.24.-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» здійснюють акредитовані лабораторії ДУ «Рівненський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України» та лабораторія контролю якості води «Рівнеобводоканалу».

Звичайно якість питної води м. Рівне не в повному обсязі відповідає санітарним вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10. Щороку відбирається близько 5 тис проб в яких від 5 до 8% якість питної води не відповідає вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Вода питна». Основна

невідповідність питної води традиційно спостерігається за вмістом заліза загального, жорсткості, каламутності. Органолептичні показники (запах та присмак) за весь період дослідження були в межах норми і не перевищували 1-го балу [9].

За хімічними показниками перевищення нормативів за весь період дослідження не виявлено. Всі результати досліджень були в межах норми. Радіоактивних речовин у питній воді не виявлено [9].

За мікробіологічними показниками відсоток невідповідності проб питної води коливався в межах 0,2%-0,8%. Інфекційних захворювань серед населення області, пов'язаних із споживанням води, за останні 25 років не зафіксовано.

Виснаження водних джерел, зниження якості води у них стали необхідністю підвищення екологічної безпеки водокористування, тобто наявності альтернативного джерела водопостачання.

Для альтернативних джерел водопостачання найчастіше використовують середні й великі річки. Відомо, що річкові води відрізняються низькими показниками мінералізації та твердості води. Проте для води річки у різні пори року (особливо весною і осінню) характерні високі показники каламутності, кольоровості й високий вміст органічних речовин.

Для вирішення цієї проблеми був проведений аналіз якості води альтернативного джерела питного водопостачання для населення міста Рівне.

Об'єктом альтернативного водопостачання була визначена ділянка річки Горинь протяжністю

92 км між двома мостами. Першими точками (створами) по верхній течії річки була ділянка в межах с. Горбаків. Проби води відбиралися кожні 3–4 км. Особлива увага надавалась відборам води в межах населених пунктів, де могли бути незначні антропогенні впливи (несанкціоновані зони купання людей, качок, гусей, сміття тощо). Останніми створами дослідження була ділянка в межах технічного водозабору в районі ВАТ «Рівнеазот», де були відіbrane 4 проби води. Зауважимо, що на ділянці альтернативного водопостачання відсутнє будь-яке значне антропогенне навантаження (скиди стічних вод).

Для дослідження було відірано 24 проби води з р. Горинь на хімічний аналіз. В результаті лабораторних досліджень встановлено: органолептичні показники всіх проб води річки Горинь відповідають вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10. Занепокоєння викликає тільки органічне забруднення води. Показники БСК₅ на всій досліджуваній ділянці річки знаходиться в межах 3,9–5,7 мгО₂/дм³, що в перерахунку на БСК_{нов} ці значення становлять 1,5–2,5 ГДК (ГДК БСК_{нов}=3,0 мгО₂/дм³). Значення концентрації завислих речовин на досліджуваній ділянці річки значно вище фонових концентрацій, тільки на ділянках річки с. Тучин, полігон, нижче с. Козлин та с. Ходаси вміст завислих речовин нижчий фонового (фоновий вміст для р. Горинь визначений 10–12 мг/дм³). Що стосується вмісту важких металів (мідь, залізо, марганець), то їх вміст значно нижчий, ніж у підземній воді. Хром, нікель, свинець – не виявлені в жодній з досліджуваних проб [6] (табл. 3).

Вода досліджуваної ділянки річки Горинь, на наш погляд, може розглядатися як альтернативне джерело постачання питної води мешканцям м. Рівне після відповідної хімічної та бактеріологічної водопідготовки.

Сьогодення свідчить, що переважна частина систем водопостачання міста не тільки не відповідає світовому рівню, але й взагалі наближується за технічним станом до аварійного.

Впродовж минулих п'ятнадцяти-двадцяти років у сектор водопостачання і водовідведення не вкладались необхідні інвестиції, що привело до поступового фізичного зношення систем і обладнання, збільшилась кількість аварійних ситуацій на мережах і об'єктах, знизилася якість питної води, збільшився негативний вплив на навколоішнє природне середовище. Спроби відновити фінансування галузі, особливо останні п'ять років, не дали бажаного результату, так як всі ланки систем водопроводу майже вичерпали свій експлуатаційний ресурс. В цілому проводився точковий ремонт окремих аварійних об'єктів, в той час коли надійність водопровідних систем в цілому продовжувала знижуватись. Про оптимізацію систем водопостачання, які дозволяють вияв-

ляти «вузькі місця» і розроблення комплексних заходів, не могло йти і мови як з фінансових, так і з технічних причин.

На підставі аналізу існуючого стану основних елементів системи водопостачання РОВКП ВКГ «Рівнеоблводоканал», а також виявлених недоліків був розроблений і запропонований перелік основних заходів з оптимізації системи постачання води мешканцям м. Рівне, а саме:

1. Не допускати збільшення відбору підземних вод на сконцентрованих ділянках і обмежити його 50 тис. м³/ добу.

2. Організувати локальне водопостачання сіл, що віддалені від водозабору за рахунок існуючих свердловин, а також вводу спеціальних свердловин, що економічно вигідніше, ніж прокладати водопроводи від Гощанського водозабору.

3. Зарегулювати русло Горині з метою постійного поповнення ґрунтових вод в межах заплави, щоб уникнути гіdraulічного розриву між напірними і ґрунтовими водами.

4. Обладнати всі свердловини витратомірами. Показання лічильника знімати щодня. Вести журнал обліку забору води.

5. В процесі експлуатації водозабору необхідно продовжити режимні спостереження за водовідбором і положенням рівнів підземних вод та за зміною їх хімічного складу. Заміри повинні проводитись з подекадною періодичністю.

6. Оновлення та реконструкція основних водогонів і трубопроводів.

7. Заміна насосного обладнання і запірної арматури.

8. Виконання робіт з паспортизації мереж водопостачання та водовідведення.

Розроблення та запровадження схеми оптимізації сприятиме покращенню якості очищеної води, підвищенню ефективності технологічних процесів та надійності роботи систем водопостачання і водовідведення, забезпеченням раціонального використання матеріальних і енергетичних ресурсів у водопровідно-каналізаційному господарстві.

Висновки. Забезпечення населення м. Рівне питною водою здійснюється лише з підземних горизонтів артезіанськими свердловинами системи централізованого водопостачання.

Якість питної води знаходитьться в межах вимог ДСанПіН 2.2.4-171-10. Зафіковано підвищення вмісту заліза загального та амонію сольового в окремих пробах питної води.

Встановлені негативні зміни гідрологічних умов в районі Горбаківського водозабору, де сформована депресійна воронка, яка зумовила зниження рівня підземних вод у локальних водозаборах мешканців десятка сіл.

Основними водогосподарськими проблемами міста Рівне є надмірне водоспоживання, значні

Таблиця 3

Аналіз води ділянки річки Горинь (альтернативне джерело водопостачання)

№ з/п	Назва електроприймача	РН	Зарядний переборник	Харбара електроприймача	РН-чехл, МР ₂ /ДМ ³	Позиційний зарядний засіб	Очищувач засіб	Очищувач засіб	БК-5, МР ₂ /ДМ ³	Азот, МГ/ДМ ³	аміак	Фосфати, Мг/ДМ ³	Залізо, Мг/ДМ ³	Мідь, Мг/ДМ ³	Ліхій, Мг/ДМ ³	Марганець			
1.	с. Горбаків	35,2	8,24	10,5	16,3	3,8	2,0	401	6,4	5,4	7,2	0,9	0,84	0,15	0,55	0,21	0,06	0,60	0,72
2.	с. Горбів	31,8	8,2	11,3	16,3	3,4	2,6	395	6,4	5,7	7,6	0,17	0,76	0,16	0,52	0,21	0,04	0,28	0,79
3.	с. Рясники	16,0	7,97	10,2	16,3	3,6	2,4	384	5,4	5,5	7,3	0,10	0,60	0,13	0,5	0,15	0,06	0,38	0,71
4.	с. Горинград	20,8	8,05	11,1	15,6	2,8	2,8	382	6,1	5,1	6,8	0,8	0,86	0,14	0,6	0,16	0,06	0,50	0,70
5.	с. Шубків	36,6	7,98	11,2	17,0	3,6	1,8	352	5,0	5,4	7,2	0,10	7,6	0,13	0,5	0,13	0,05	0,48	0,71
6.	с. Гучин	10,2	8,02	11,1	16,3	3,8	1,8	353	6,2	5,1	6,8	0,10	0,90	0,14	0,55	0,14	0,06	0,54	0,87
7.	с. Козлин	24,6	8,05	11,1	15,6	3,2	2,4	359	6,0	5,2	6,9	0,12	0,60	0,14	0,54	0,17	0,05	0,62	0,80
8.	полігон	7,8	8,14	11,4	16,3	4,2	1,2	345	6,6	4,8	6,4	0,06	0,60	0,12	0,52	0,14	0,006	0,11	0,67
9.	Нижче с. Козлин	9,8	8,10	11,9	16,3	5,0	0,2	341	5,0	5,0	6,7	0,06	0,76	0,12	0,53	0,16	0,007	0,15	0,73
10.	с. Ремель	17,8	7,97	11,2	15,6	4,4	0,8	333	4,2	5,2	6,9	0,08	0,60	0,11	0,05	0,14	0,006	0,16	0,72
11.	с. Гухово	24,6	8,05	11,2	14,8	4,4	0,8	333	5,0	5,3	7,0	0,16	0,58	0,12	0,57	0,14	0,005	0,57	0,64
12.	Вище с. Олександрія	20,6	7,96	9,6	14,8	4,4	0,4	359	4,2	5,0	6,6	0,14	0,80	0,12	0,52	0,18	0,006	0,20	8,60
13.	с. Олександрія з мосту	26,4	8,02	11,1	14,8	4,6	0,4	350	4,2	5,2	6,9	0,11	0,64	0,12	0,56	0,11	0,006	0,26	0,66
14.	Вище скін-дуо/с табору «Електронік»	21,4	7,82	9,8	15,6	3,0	0,10	284	4,7	5,2	6,9	0,22	1,16	0,20	0,005	0,10	0,004	0,20	0,73
15.	Нижче скін-дуо/с табо-ру «Електронік»	23,5	7,68	9,5	14,1	13,0	10,0	293	4,6	5,4	7,2	0,22	1,24	0,20	0,06	0,07	0,008	0,24	0,67
16.	с. Свяття	18,8	8,05	11,6	14,8	4,0	0,8	340	3,2	4,9	6,5	0,10	0,76	0,13	0,58	0,11	0,005	0,37	0,71
17.	с. Волошки	27,2	8,02	11,5	15,6	3,8	1,4	360	3,4	5,3	7,1	0,08	0,58	0,12	0,57	0,13	0,006	0,11	0,76
18.	с. Ходоси	11,4	8,06	11,6	15,6	3,8	1,4	356	2,6	3,9	5,2	0,11	0,80	0,13	0,56	0,14	0,006	0,41	0,70
19.	с. Хотинь з мосту	16,6	8,05	12,0	14,8	3,8	1,2	361	3,8	4,8	6,4	0,12	0,60	0,12	0,55	0,13	0,009	0,46	0,71
20.	вище ВАТ «Рівназот»	19,4	8,02	11,2	15,6	4,0	1,2	331	3,1	4,1	5,5	0,10	0,80	0,15	0,55	0,13	0,006	0,40	0,73
21.	ВАТ «Рів-незазот» водозабір	21,6	8,03	11,3	15,6	3,8	1,2	337	4,8	4,3	5,7	0,10	0,86	0,14	0,56	0,16	0,006	0,34	0,84
22.	Вище технічного водозабору	14,4	8,45	10,1	20,6	4,2	0,10	387	2,6	4,8	6,4	0,27	1,20	0,09	0,34	0,07	0,003	0,24	0,23
23.	3 ковші технічного водозабору	11,4	8,55	10,0	19,1	14,4	0,8	401	2,9	3,4	4,5	0,11	1,50	0,10	0,28	0,07	0,009	0,26	0,24
24.	Нижче технічного скиду	15,0	8,45	9,8	19,9	3,0	0,9	385	2,6	3,8	5,1	0,09	1,50	0,08	0,62	0,06	0,004	0,13	0,23

втрати води у розподільних мережах, незадовільні екологічні характеристики систем водопостачання.

Швидким і ефективним та економічно обґрунтованим шляхом поліпшення якості води міста може стати доочищення водопровідної питної води в місцях її безпосереднього споживання із

залученням бюджетних, позабюджетних коштів та іноземних інвестицій.

Для покращення водогосподарського стану в зоні впливу Гощанського водозабору на зміні в довкіллі на основі багаторічних спостережень пропонуються заходи, впровадження яких стабілізує існуючі зміни.

Література:

1. Water supply of Ukraine by groundwater and population health Г.И. Rudko, O.V. Netski In the book. Medico-hydrogeochemical factors of the geological environment of Ukraine. Ed. GI Rudka Kiev–Chernivtsi : Bukrek, 2015. pp. 169–356.
2. Петренко Н.Ф., Мокієнко А.В., Платов С.М. Гігієнічна оцінка джерел питного водопостачання населення Західного регіону України. Гігієна, епідеміологія, екологія. *Актуальні проблеми транспортної медицини*. № 2(56). 2019. С. 7–15. DOI <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.3251623>. URL: <https://ecopolitic.com.ua/ua/news/pitna-voda-iz-za-kordonu-v-ukraini-sposteriorigaietsya-deficit-prisnoi-vodi-nalezhnoi-yakosti/>.
4. Prokopov V.O. Drinking water of Ukraine: medical-ecological and sanitary-hygienic aspects, ed. A.M. Serdyuk. Kiev : VSV «Medicine», 2016. 400 s.
5. Лотоцька О.В., Кондратюк В.А., Кучер С.В. Якість питної води як одна з детермінант громадського здоров'я в західному регіоні України. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2019. № 1(79). С. 12–18.
6. Довкілля Рівненщини. Доповідь про стан навколошнього природного середовища в Рівненській області у 2010, 2015, 2020 рр. Рівне : 2011, 2016, 2021 pp. 274 с.
7. Науково-технічний звіт «Визначення оптимальних режимів роботи свердловин майданчику №1 і Горбаківського-Горинградського водозабору». Київ : НДКТІ МГ, 2008.
8. Державні санітарні норми та правила «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» (ДСанПіН 2.2.4-171-10)»
9. Дані лабораторії «Рівнеблводоканал» за період від 2005 по 2020 роки.

References:

1. Water supply of Ukraine by groundwater and population health Г.И. Rudko, O.V. (2015). Netski In the book. Medico-hydrogeochemical factors of the geological environment of Ukraine. Ed. GI Rudka Kiev–Chernivtsi : Bukrek. P. 169-356.
2. Petrenko N.F., Mokienko A.V., Platov S.M. (2019). Hygienic assessment of sources of drinking water supply for the population of the Western region of Ukraine. Hygiene, epidemiology, ecology. Actual problems of transport medicine. №. 2 (56), P.7-15. <http://doi.org/10.5281/zenodo.3251623>. URL: <https://ecopolitic.com.ua/ua/news/pitna-voda-iz-za-kordonu-v-ukraini-sposteriorigaietsya-deficit-prisnoi-vodi-nalezhnoi-yakosti/>
3. Prokopov V.O. (2016). Drinking water of Ukraine: medical-ecological and sanitary-hygienic aspects, ed. A.M. Serdyuk. Kiev : VSV «Medicine». 400 s.
4. Lototska O. V., Kondratyuk V. A., S. V. Kucher S. V. (2019). Drinking water quality as one of the determinants of public health in the western region of Ukraine. Bulletin of social hygiene and health care organization in Ukraine. № 1 (79). P.12-18.
5. The environment of the Rivne region. Report on the state of the natural environment in the Rivne region in the years of 2010, 2015, 2020 (2011, 2016, 2021). Rivne : years of. PP. 274, 227, 229.
6. Scientific and technical report «Determining of the optimal operating modes of wells at №1 site and the Gorbakiv-Goryngrad water intake» (2008). Kyiv : NDKTI MG.
7. State sanitary norms and rules «Hygienic requirements for drinking water intended for human consumption» (DSanPiN 2.2.4-171-10) »
8. Data from the «Rivneoblvodokanal» laboratory for the period from 2005 to 2020.